

gezien het verwerven van inkomsten ook haar ten gunste kwam. Gezien dit economisch belang is de rechtbank van oordeel dat de borgstelling niet als kosteloos te aanzien is, zoals in artikel 80, 3de lid Faillissementswet bedoeld, zodat eiseres niet kan worden bevrijd. Aangezien eiseres zich niet kosteloos borg stelde, dient niet te worden onderzocht of haar verbintenis al dan niet in verhouding is met haar inkomsten en met haar patrimonium.

HOF VAN CASSATIE 24 JUNI 2010

INSOLVENTIE

Faillissement – Rechten van de schuldeisers – Schuldvergelijking

Zaak: C.09.0365.N

Overeenkomstig artikel 17, 2° van de Faillissementswet kan betaling bij schuldvergelijking wegens niet-vervallen of vervallen schulden niet aan de boedel worden tegengeworpen wanneer zij door de schuldenaar is verricht sinds het door de rechtbank bepaalde tijdstip van staking van betaling.

Artikel 1298 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt in het algemeen dat schuldvergelijking geen plaatsheeft ten nadele van de verkregen rechten van derden.

Uit deze regels vloeit voort dat schuldvergelijking na faillissement in beginsel uitgesloten is. Het Hof diende zich echter uit te spreken over de verhouding van deze principiële regel ten opzichte van hetgeen bepaald is in artikel 334 van de Programmawet van 27 december 2004 (hierna: Programmawet).

Artikel 334, 1ste lid Programmawet bepaalt dat elke som die aan een belastingschuldige moet worden teruggege-

ven of betaald in het kader van de toepassing van de wettelijke bepalingen inzake de inkomstenbelastingen en de ermee gelijkgestelde belastingen, de belasting over de toegevoegde waarde of krachtens de bepalingen van het burgerlijk recht met betrekking tot de onverschuldigde betaling, kan door de bevoegde ambtenaar zonder formaliteit worden aangewend ter betaling van de door deze belastingschuldige verschuldigde voorheffingen, inkomstenbelastingen en ermee gelijkgestelde belastingen, de belasting over de toegevoegde waarde, in hoofdsom, opcentiemen en verhogingen, fiscale of administratieve geldboeten, interest en kosten, wanneer deze laatste niet of niet meer worden betwist. Krachtens het 2de lid van dit artikel blijft die bepaling van toepassing in geval van beslag, overdracht, samenloop of een insolventieprocedure.

Volgens het Hof geldt deze bijzondere regeling die gedeeltelijk afwijkt van de bepaling van artikel 1298 BW alleen voor vorderingen die ontstaan zijn vóór de samenloop, zijnde in casu de faillietverklaring. Zij strekt er niet toe een mogelijkheid te geven aan de Staat om een fundamentele afwijking toe te staan van het gelijkheidsbeginsel en het fixatiebeginsel die aan de basis liggen van de artikelen 1298 BW en 17, 2° Faillissementswet.

Het Hof oordeelt dan ook dat artikel 334 Programmawet geen schuldvergelijking toelaat tussen een fiscale schuldvordering ontstaan voor de faillietverklaring van de belastingschuldige en fiscale tegoeden die aan de curator dienen te worden terugbetaald ingevolge de handelsverrichtingen voortgezet door hem na het faillissement van de betrokken belastingplichtige.

Ilse Van de Mierop
Advocaat
DLA Piper UK LLP

7. VERZEKERINGEN/ASSURANCES

Rechtspraak/ Jurisprudence

CONSEIL D'ETAT 21 MAI 2010

ASSURANCES

Accident du travail – Assurance accidents du travail – Système bonus-malus – Arrêté d'exécution du 8 mai 2007

*Union professionnelle des entreprises d'assurances
Assuralia / Etat belge
Aff.: n° 204.191*

L'article 49^{quater} de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail (inséré par l'art. 177 de la loi du 27 décembre 2006 portant dispositions diverses) a instauré un système de bonus-malus obligatoire imposant à toute entreprise pratiquant en Belgique l'assurance accidents du travail de fixer, pour les assurances des ouvriers, son tarif en fonction de la sinistralité et de la taille de l'employeur exprimée en nombre d'ouvriers, dans les limites d'une fourchette comprise entre -15% et

+30% du tarif déterminé au moment de la conclusion du contrat.

Les modalités d'application de cette disposition ont fait l'objet de l'arrêté royal du 8 mai 2007 relatif à la différenciation des primes en matière d'accidents du travail (*MB* 14 juin). Saisi d'un recours en annulation de l'association professionnelle belge des assureurs Assuralia, le Conseil d'Etat a, par un arrêt du 21 mai 2010, annulé en grande partie cet arrêté royal.

Sans prendre position sur l'argumentation d'Assuralia tirée d'une atteinte excessive à la liberté tarifaire des assureurs accidents du travail, le Conseil d'Etat, qui, vu la grande technicité de la matière, avait préféré recourir à une expertise judiciaire, a jugé que le gouvernement avait en partie excédé les limites de son pouvoir d'exécution en recourant à d'autres paramètres que le nombre d'ouvriers pour exprimer la taille de l'employeur assuré. La critique essentielle de la juridiction administrative

porte toutefois sur l'imprécision totale entourant un certain nombre de concepts employés dans l'arrêté royal ainsi que la formule mathématique mentionnée à son article 2. Le rapport d'expertise avait, à cet égard, épinglé l'absence complète de certitude quant à la portée précise du système institué par l'arrêté royal, à tel point que celui-ci, bien qu'étant en vigueur depuis le 1er janvier 2009, est resté lettre morte. N'ayant pu obtenir du gouvernement la communication en temps utile des documents techniques prétendument à la base de l'arrêté incriminé, le Conseil d'Etat a également estimé que celui-ci ne repose pas sur des motifs pertinents et adéquats qui permettent d'en dégager la signification précise et de comprendre les raisons du choix de certains coefficients de calcul.

Jean-Marc Binon

Référéndaire à la Cour de justice de l'Union européenne
Maître de conférences invité à l'U.C.L.

9. MEDEDINGINGSRECHT EN GEREGULEERDE SECTOREN/DROIT DE LA CONCURRENCE ET SECTEURS RÉGULÉS

Rechtspraak/ Jurisprudence

RAAD VOOR DE MEDEDINGING
20 MEI 2010

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Restrictieve mededingingspraktijken – Clementie – Geldboeten – Onderzoeksbevoegdheden

Staalplaatradiatoren

Beslissing: 2010-I/O-11

Zaken: MEDE-I/O-04/0063 en MEDE-I/O-06/0032

De Raad voor de Mededinging heeft geldboetes opgelegd aan vier ondernemingen die in de periode 2003 tot midden 2006 betrokken waren bij een kartel op de Belgische markt voor staalplaatradiatoren. De Raad legt aan drie van de vier ondernemingen geldboeten op die in totaal 3.539.527 EUR bedragen. De vierde onderneming (Masco) verkreeg immuniteit van geldboeten omdat zij als eerste een clementieverzoek indiende en bewijzen van de inbreuk aanleverde. De Raad kwalificeert de inbreuk – informatie-uitwisseling en overleg over de verhoging van brutogroothandelsprijzen – als ernstig (en niet 'zeer ernstig').

De Raad bevestigt voorts dat de Belgische mededingingswet geen bewijselementen uitsluit die mogen worden gebruikt om een inbreuk op de mededingingsregels aan te tonen. Het in beslag nemen of opvragen van alle documenten (zoals telefoonfacturen) behoort tot de onderzoeksbevoegdheden van de mededingingsautoriteit.

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE
UNIE 29 JUNI 2010

MEDEDINGING

Europees mededingingsrecht – Machtspositie – Misbruiken – Procedure – Toezeggingen – Evenredigheidsbeginsel – Rechterlijke toetsing

Europese Commissie / Alrosa

Zaak: C-441/07 P

Het Hof van Justitie oordeelt dat een maatregel die naar aanleiding van een besluit tot beëindiging van een vastgestelde inbreuk op de mededingingsregels kan worden opgelegd, niet als maatstaf kan dienen voor de beoordeling van de draagwijdte van toezeggingen die door een onderneming worden aangeboden om tegemoet te komen aan de bezorgdheden die door de Europese Commissie, vooraf aan het nemen van een besluit, aan hen